

TELEGRAMULIAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe un an 7.50, pe 6 luni 5.50, pe 3 luni 3.75 etc.
Pentru restatele pe un an 9.50, 6 luni 4.50, 3 luni 2.50
Pentru strălinate pe un an 12.50, 6 luni 6.50, 3 luni 3.50.

Pentru abonamente și inserțiuni se adresa la:
Administrația tipografică arhidiecezană Sibiu, strada Măgariilor nr. 47.
Correspondențele să se adreseze la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măgariilor nr. 37.
Episcopul măgariilor se reține. — Articuli nepolitici se nu îngrădează.

INȘERTATIILE

Pentru oclă 7 or., — de două ori 13 or., — de trei ori 15 or., rităd se înșertă pe oclă în număr de 50 or. până de-a șase pagini.

Nr. 1788. Sobol.

Notă oficială.

Din partea consistoriului arhidiecezan gr. or. se aduce la cunoștința tuturor, pre cari li priveșce, că pentru subținerrea de petițiuni pentru ajutoare la scoale lipșite și la învățători seraci se făceauă de termin prelușiv diua de 31 Octomvru a fi-căruți an eu aceea, că petițiunil intrate sucesiv până la această termin se vor rezolvă numai după expirarea aceluia, ear' ceia intrate după acel termin nu se vor considera.

Din ședința consistoriului arhidiecezan gr. or. ținută în Sibiū, la 3 Noemvru 1881.

Nr. 1789. Sobol.

Notă oficială.

Prin conșutul sinodului arhidiecezan din anul curent adus în ședința dela 25 Aprilie sub nr. prot. 88 pct. 3 următoare: cărți:

- a) „Abclar maghiar-român” pentru școlăile populare de Nicolau Patkoczy, Partea I. Sibiū 1888 tipografie arhidiecezană.
- b) „Elemente de aritmetică pentru începători din școlăile primare de Pantelimon Dima, Brașov 1880 tipografia Löw, Gerula Comp.”
- c) „Aritmetică” eșeroți practice cu numerul dela 1 până la 100 după sistemul de calcul pentru începători din anul al doilea” de D-metru Dogariu și Ioan Darin, Brașov 1879 editura librăriei române I. C. Tacit sa Introdus în mod definitiv ca manual în școlăile populare gr. or. din arhidieceză.

Despre ce prin aceasta se înconșințăă ad. înșpectorii tracialii de școlă, directorii și învățătorii școlălor confesionale gr. orientale din arhidieceză.

Din ședința consistoriului arhidiecezan, ținută în Sibiū, la 3 Noemvru 1881.

Revista politică.

Sibiū, în 11 Noemvru.

Casa deputaților din Budapeșta a răncupat Lunlucările sale. Lucruri de care care însemnătate, casa deputaților n'a deșabăt, cel puțin scriile care ni au sosit până când scriem și scrierile acoste nu se spun despre vor a sfăcori sau cēștine mai momentuosă.

Despre denumirea contelui Kalnoky ministrul de esterne aflăm că este subșcria și denumitul ministrul de esterne a și deșus în mășto Mr. Sale Jürământul și se așteaptă*) numai publicarea denumirii în foaie oficială.

O aștreare interesantă a denumirii lui Kalnoky gășim în „D. Zic” care o și comunicăm în traducere și publicațiunilor, la alt loc.

„P. L.” încă a așprețiat în mai multe rânduri această denumire, care aștreare a fost calificată deja din parte-ne în nrul trecut. Același di-

ariu în nrul său dela 19 Noemvru n. dice:

„Se vorbeste în genere despre numirea comiteului Gustav Kalnoky ca ministru al afacerilor straine ca deșpre un fapt aștorit, nelicitabil. Se pare în adevăr a nu mai fi nici o îndoielă că această numire se va efectui dar tot așa nelidoșto este faptul că până acum — până așeasă cel puțin — numirea nu se făcuse încă. Pentru prima oară a avut, comiteul Kalnoky, ocaziunea să espună Majestății Sale vederile sale politice, și fie care și poate închipi că o discuțiune atât de însemnată nu se poate termina într-o singură audiință și că vor mai trece încă câteva zile până la numirea definitivă a noului ministru. Este cu totul nelteșle pentru noi, oșea-ce se poroveștoe înțoi foaie vieneză deșpre aștrăuții unguilor pentru candidatura comiteului Anton Schechezky, de vreme ce n'am știut nimic până acum că Ungurii au pus vre o candidații și nu sântem nici de cum eșuroși de a afla, cari sânt anume acei Unguri, cari au proclamat candidatura comiteului Schechezky, de vreme ce noi considerăm totă această istorie ca o invențiune. Cēea ce șcim însă foarte pozitiv, este faptul că un hărbat de stat Ungur, comiteul Andrășy, a fost acela care a recomandat monarhului pe comiteul Kalnoky. Dacă nu ne înșelăm, apoi tot comiteul Andrășy și a fost acela care a stăruit pentru chemarea comiteului Kalnoky în înșemnătul post al unui ambasador la Petersburg deșce această numire s'a făcut tocmai sub baronii de Haymerle. Nu tocmai de mult se afla comiteul Kalnoky în serviciul diplomatic.”

În nrul dela 22 Noemvru n. „lașși diariu ne spune, că pe el nu l'a surprins denumirea lui Kalnoky de loc. El o șcica aceasta cu mult mai diainte. El însă șcica că mai sânt și alți candidații, între cari Kalnoky era numai în înșea a țerii. Ambroșy candidatul din partea „P. L.”, Kállay și Iloia. Din deslășurile Lloydin-Iloian, un ștrict totătreba cu denumirea lui Andrășy. Ei s'au bucurat prae mult de venirea lui Andrășy și ministrului de esterne, croșind că acesta va resturna pe Tașfo din ministrul cēștărit și un aștra deșșințiu al amicilor lui Tașfo; care acestia an întrebunțat toate mijloacele ca se paralișeze denumirea lui Andrășy. O-piștrile amicilor lui Tașfo însă nu ar fi împedecat denumirea lui Andrășy, dacă ar fi vrut și el ca să fie denumit. El însă n'a vrut. Conștele Andrășy este în stare a folosi cu înșădăru șeu, când s'ar îni vre o cēștine de înșemnatate europeană, și dacă nu ar fi în ministeriu.

Kállay, care a dat dovezi de o cēlășnătate capacitate voioșce să remână în pozițiunea sa de până aci. Nu se poate alta deșta decât se denumescă Kalnoky recomandat și de Andrășy și de Kállay.

„P. L.” înșee așprețirea sa din urmă cum înșee:

„Pe noi nu ne nu jignescă nici deșce căna ce se dice de o parte

deșpre înclinielile ultramonștane și feudale și de alta parte deșpre vederile nu prea amicabile Maghiarilor ale contelui Kalnoky. Afirmașre privitoare la cele de înșădăru se razimă numai și numai pe împingeara, că fratele ambasadorului dela Petersburg aparține partidei feudale, ceea ce ne aduce aminte de anecdota veche în care se dice, că el nu șcica trancoșă, dacă frate-său cel cu flaută. Cēea ce priveșce vederile contelui Kalnoky față cu Ungaria noi în aștor nu le cunoașsem; însă întrând el în ministeriu de esterne, nu va întârziă a veni la conșvingerea ca om cu minte poate că s'a convins deja — că în monarhia aceasta nu se poate politica esternă fără voia și contra voiei Ungariei și va fi în interesul politicii conduse de deșșal a cēștiga încrederea și înclinielile — putem să o dicem fără a ne șmotei — acestuia factor deșșitoriu pe partea sa. A se amesteca în afaceri interne nu va avō nici timp, nici placere, nici droșt și nici putere și dacă vre odată ar înșica să se înșeștase, care este în opozițiune cu presupunerea noastră, del de Kállay, care se află în relașiunile cele mai intime cu noul ministru de esterne va șci se oclă o diștrincție mai bună. Peste tot credem a exprima șincor opiniunea carea în comū deșșer în țeara aceasta, când dicem că denumirea contelui Kalnoky aici nu este salutăută cu bucurie și entușiasm, dar pentru aceasta nu este motiv de a întâmpina pe noul ministru cu nelcredere și că atōră numai dela el și dela faptele lui deșșurătoare aceasta să se prefacă înțod cu înșcel în încredere sau — — — dar nu, aici nu încape nici un „sau”; pentru acela care după încrederea coronanei nu este în stare să și cēștă încrederea Ungariei, este ca ministru de esterne în monarhia aceasta cu nepuștință.

Așa dar după ce constată „P. L.” că struguri pentru un Andrășy, Kállay, ca și tācem de cēlășlăși candidații maghiari, sânt prea aceri, crede că la loc și amintim căci monarhia după „P. L.” este Ungaria și Ungaria după „sânt Maghiari.

În Cășlăștia țiea germană lucră din respecturi pentru alți revindicați putere și generalul. Elementele constituționalilor de până aci și alte frașșii s'au constituit în „ștanga înștinată” cu cēlb deșșebit. Partida aceasta se aș formase compoșndul partidei ministeriale. Partida aceasta vrea ca elementul german să fie în Cășlăștia aceea ce este cel maghiar în Transilvania. În situațiunea actuală ministrul Tașfo, deșpre care nu se poate dice că este antigerman, s'a întârțit prin înșmulțirea elementelor feudale în casa maghiarilor șentășlii imperial și așa partida cură germană va avō să lupă din opoziție. Kășșă a deșșie și ține poarta deșșia pentru a se amesteca Germania în viitoriu în afaceri austriace.

Delegațiunile sânt înșchise. Conștrăștul dintr'înșășarea politicii esterne în delegațiunea ungurească și

între cum l'a înșășat meșagiu german a lășat o impresiune neplăcută în cereurile delegațiunil ungureșce. Conștele Andrășy, dice „N.W. Tr.”, s'a dus foarte deșșionat — dela delegațiunil. Și Poloni s'ânt conșștați de schimbarea poliției esterne înșășată de meșagiu german.

Din parțile de meăș și ale Dal-mașiei nu se mai vorbeste de bande de loștri. Șe scrie însă din acele țări deșpre mișcare revoluționară. Așa se șcrie, că postul cel ocupat la Ledenișă 24 soldați spre a pădi drumul care duce dela Rșmano către Crivoșca a căștat soldații săi pășșeșcă. Crivoșcianii au ocupat forștele și un arboret pe el un etoșg negru cu cruce albă. La Rșmano s'au trimis țrupe nouș; asemenea la Perast. Și Zr ppa se este cuprinsă de frigurile mișășării.

Din Erșegovina înca vin șcrieri care înșulă încredere. Caracteristic fi dacă s'ar adeveri șcira, că un voo-vod mantengrean, Lazar Șoița, ia parte la mișășările aceste.

Dela București aduce telegraful șcira, că C. Castargiu este deșșionat din postul său de reprezentant al României pe lângă guvernul francez. Mai departe se telegrafează că Lascar Castargiu s'a retrășs dela conducerea clubului conservativ și în același timp a eșit, și el și alte persoane de înșemnatate, și din partidă („Timpul de ieri nu șea venit; nu cumva s'ă ascăștarea în vre-o legăătură cu cele de mai șasă”).

Diarele buccureștice au adus de vre-o căte-va zile deșșimțirea că Brătianu nu se retrage dela ministeriu. Correspēdenșe la foaie vieneză însă se ocupă și acum cu eventualitatea retrășării lui Brătianu. Dar așang, că retrășarea se va fi numai pe un timp, adică până ce camerle vor aduce o hotărșre în cēștină Dănuștri. După logica correspēdenșelor la foaie vieneză, majoritățile camerlor nu vor pute șimpătia cu guvernul ce ar urma și așa după deșșagaran cēștinele dănușre se vor folosi de ori ce moment și deori ce ocaziune binventiv pentru a înșă un vot de șelnerdere. Atunci lucrurile s'au întășșășăș și Brătianu ar veni la putere. Dacă puterile s'ar învoș și accepteze la comiteul mișșe* ur' rămâne pentru România altă cēlăș deșșia decât se se acomodeze, de care ce ori ce opozițiune ar fi zadarnică. Atunci însăș procedera ar trebui se șefcomșă și retrășor partidilor, ori care ar fi la putere.

Procedura comșșă ar avō șcutil de a obține delat Austro Ungaria anumite așgarări pe viitoriu. Fără de nici o grăutare, va se dice, fără viștoriu parlamentare un rezultat definitiv camerle nu vor pute ajunge de care ce, multmășș agitantiunilor sistemășle ale lui Cășlășnicianu, cari deșșă cēșș pe șimpul cășș se află la Paris, opiniunil publică din Românie este cu mult mai antiaștriacă decât se se mulțămășșă cu ori ce deșșagere a cēștinile. Cu toate acestea aceași persoana (Cășlășnicianu), ca conducătoriu al oficiului de esterne poate deșșta cēșștină Dănușre într'un mod, care se correspēndă intereselor și dem-

*) S'a publicat.

nițății marelei stat vecin Austro-Ungariei. Guvernul va căsiga mult, dacă Coglăniceanu va intra în ministeriu, pentru că opoziția n-are o putere foarte considerabilă și pe contrariul cel mai înfricoșat al cestiunii dăunrone în sens austro-ungurec. După cum vedem după corespondenții diarelor vieneze Coglăniceanu ar fi chemat să ia asupra sa o parte din sarcina care încă de acum se vede că se duce ează de undă a venit.

— Italianii, se vede că nu se sânt tot multumiiți cu rezultatele călătoriei regelui Umberto la Viena. „Fraternitatea italo-română”, diareu care aparține la familia din Viena, de presime ideii estece într-un mod foarte crutător. Cu mult mai teribilă este scirea de la Roma din 22 Noemvre n. Se anunță adeca dela Roma, că Duminecă dimineața pe colturile străzilor s'au găsit placate, care purtau inscripțiuni: *Abasso il colore austriaco* (sus jos cu colorul austriac — Alustine cu regele fu denumit șef al unui regiment austriac). Placatele gem de batjocuri aruncate asupra regelui Umberto și asupra aliaților săi revoluționali. În ziua următoare se treacă republică! Se treacă Tricestri și Trientul! Placetele an eșit dela renunțarea republicană „Maurizio Quadrio”. S'au arstat deca mai mulți diareuri.

Nici lui Gambetta nu s'au resar ro se pe foaie cărârie. Duminecă după amiazi socialistii din Paris nu s'au fost întruniți în sala redutei. Într-o acestia au fost de față deose socialistii din Germania și trei soldați din regimentul 24 de infanterie. Discursurile s'au încheiate în limba germană. În aceste s'au atecat foarte aspru Gambetta, s'au predicat rebeliuni civil și s'au proclamat incendierea Tulle-riilor, pentru că s'au dispăr o curmă de monarhie.

Mai serioase sânt scirile din Marsilia înscrite prin diareu se provocă încercări s'ncepe rebeliuni contra sperjurului cetațean (Gambetta), care deuo cetațeanii în Tunis spre a iucide pentru glorificarea sa.

Viitorul ministru de externe Kálnoky.

Abasadorul austriac la curtea țarului din Rusia, contele Kálnoky, a sosit în 18 Noemvre în Viena cu „credul” și a fost primit cu o primă superioară și provizoriu, de șef al oficiului de externe la gara drumului de fer. Din această atenție putem deduce fără greutate că raportul de oficiu între acești doi bărbați de stat se va schimba în timpul cel mai apropiat. Șeful oficiului austriac la curtea țarului Kálnoky poartă un nume ungurec, dar e totdeauna ceteșul nu este Ungur, deci poate conta la o primire cătuși de cât favorabilă pentru unul „necul” al numelui, fără de a ține în calcul că reprezentarea țării austriace în circuli slavași feudali din Austria. Prelungă acestora se mai afirmă în cercuile informate că Kálnoky e conservativ și încă pentru politica internă se află pe punctul de vedere al „impacării” reprezentării țării austriace — toate aceste sânt nice calități care decid momentan chemarea lui Kálnoky la postul de externe.

Și dar și schimbarea cea mai nouă în situațiunea europeană pledează pentru Kálnoky, care este foarte respectat până acum monarhia la Petersburg. Intre Rusia și Austro-Germania a urmat o apropiere, care s'a accentuat în mesajul împăratului Wilhelm și s'a înfățișat ca cea mai sigură garanție pentru pacea europeană. Domnitorul împăratului german a relevat întrederele dela Gastein și Dantzig în aceeași țiere și cu același accent; el de sigur a voit se dea de scire diverselor politici radicale din apus că cele două împiriri din contrariu erau conservative. Într-o ocaziune în nord și un tăiat ori și cărei colucini ostile creanga de sub picioare. În Berlin s'a aflat a fi de lipsă ca ministeriul Gambetta să se opună o nouă alianță a celor trei împărați, o împreunare conservativă monarhică, care se pună un zăvor tare nu numai rebeliului de resbunare intenționat de Franca, ci și propagandei „idelor revoluționare”. Aceste idei din urmă firesc s'au pută paralisa prin o întelepciune economică din stat. Aceste idei s'au sântit în stat Bismarck pentru mulțămirea străzilor întinse ale populațiunii și paralisa într'o măsură mai mare decât ori care alinați efectul marelui al radicalismului francez.

La ori ce ca este neapărată de rinta ca noua edițiune a alianței celor trei împărați, vestită din Berlin într-un mod atât de categoric se se restringă numai și numai la conservarea păcii. Istoria deceniului trecut ne a învătă într'un mod destat că cabinetul din Petersburg este prea alept a abusa de buna înțelegere cu vecinii săi. Abia și deduseră cei trei domnitori dela nord măna și principele Gorkaioff ca bărbat experimentat să apucă și deslășură cestiunea orientală și generală. Igrășia de stat pledează s'incute prin inscripțiunea jocularilor din Balcani și pentru păgătirea murgului milităr al lui Alexandru spre Bosfor. Putin a lipsit și acest mazăr provoca un rebeliun european în proporții înspăimântătoare. Opri și ceteșul francez, contele Suroff și Samarcoff până la Ignatiev, care se află astăzi în fruntea Rusiei și, au primit la peșire lor totdeauna au luat cu sine un refuz categoric și abia se poate închipui o diversie în politica austriacă care se resbunare în politica rusă.

Într-o ocaziune de Hymerle și Andrișșy, de Prokesch Osten și Buol-Schausenstein. Împreună cu Rusia interesele orientale ale Austriei nu se pot promova; deci orientul trebuie să rămână pentru aură un *soil me tangere*, decât e ca un *tabu* evitat în politica europeană în Rusia. Decodată constatăm că satisfacțiune că mesajul împăratului german a constat că pacea Europei și pe deplin asigurată pe o mai înscute. În Berlin se doresc conservaarea acestei păci și anume atât cu privire la Austrie, cât și la Rusia de venchance ale lui Gambetta cât și cu privire la procețele cele mai de economie ce voese ale realiza principele de Bismarck cu încetul și încetul. Deci în Berlin se va face tot ce e posibil pentru a țina politica rusă și pentru întăririi ceteșului și ale păcii. Conte Kálnoky nu va avé decât să sprijinească această strălucă și va reprezenta interesele patriei sale

mai bine decât prin cele mai cuatezate planuri.

Membrii noului cabinet francez.

Îată câte-va amănunte biografice, asupra celorla doi membri actuali ai cabinet francez, care n'au fost încă în magistratură, în guvern, și prin urmare nu sânt cunoscuți lunei celei mari.

Waldck Roussau, ministrul de interne, e abia de 34 de ani. Talentuș șir oratoric e strălucit. — În anul trecut pledează cu ală vază pentru reformă a magistraturii, încât Gambetta și'ul lăa înmă. Ca nuanță politică, aparține liberalilor progresiști.

Paul Bert, ministrul de culte și instrucțiune publică, este cel mai radical dintre membrii cabinetului. Densuș și un orator eminent, în doosebi când e vorba de o disertatie *ad rem*. Ca fiziolog trece între cei mai mari savanți. — Partidele moderate îl califică de ateist și ultimul său discurs în contra instrucțiunii date de popi la stricat cu desăvârșire cu această temă.

Allain Targu, ministrul de finance, a fost jurnalist. — De dece ani e deputat și aparține „Uniunii republicane”. În principiul e consencenț și elicit. — Are ministrul de finance la luora pentru răscumpărarea tuturor căilor ferate dela marile societăți, contra cărora începuce lupta încă cu colaborator al „Republicii Franceze”. — Numirea lui a făcut mare senzație, mai virtos că se știe, că numai din principia lui nu a vrut să intre în ministerul d de finanțe.

Generalul Camponen, ministrul de rebeliuni, s'a născut în 1819 în Tonnoere. A fost elev al școlii Saint-Cyr și a intrat în 1840 în serviciu ca locotenent. Cu prilegiul iuvirelui de Stat fu aruncat în temniță și fu arătat în China și în 1870 fu numit șef de stat major al diviziunii Legrand.

În bătăliele din progrul Metzului fu rănit, pe urmă dus în captivitate și arătat în temniță și de arătat în Aix la Chapelle. Cu ocaziunea reorganizării armatei îl numiră șef de stat major a primului corp de armată din Lille. În 1875 arăta la gradul de general de brigadă, în 1878 la cel de general de divizie în care calitate comandă, cu multă îndărmanță și bravura a ceteșii din Paris. Generalul Camponen e de statură înaltă, energetic, irascibil, soldat în înțelesul cel mai strâns al cuvântului.

Gongard, ministrul de marină e căptan de corabie în pensiuie, considerat ca unul din cei mai buni ofițeri de onoare. Născut în Briegues, are astăzi vârsta de 25 ani. E de o energie rară, în campania din Crimea a luat parte la bombardamentul Sevastopolului. Pe urmă a cămădit tot pămentul. În 1870 a comandat o diviziune în armata de țiere și a luat parte în bătălia de la Sedan. Generalul e cunoscut ca un om de o erudițiune întinsă și de o voință neștrănutată.

Ministrul de agricultură **Dees** a fost president al stângerilor republicane și a agrip partidului al lui Ferry. Ca orator e slab; Nurella și e considerat ca o consecință a lui Ferry.

Bonvier, ministrul comerțului și Colonilor, e un bărbat foarte inteligent și un îndemnatric orator.

Ministerul Gambetta e privit în toată Franca ca un minister de lupă, înscute pe termenul politicilor stricte și pe urmă, înscute pe termenul în afară. „Alegătorii”

Presa străină și discursul tronului german.

„National Zeitung” și ceia că declaratiune privitoare la politica internă pot fi

heșene numai în sensul că principele de Bismarck nu cu strălucă la toate proiectele sale împreună cu acele al monopoliștilor, care au fost combătute de liberali pe timpul aierilor. Conșcinește situațiunii politice rezultă dela sine.

„Berliner Tageblatt” deduce din reșeșirea tot proiectele de lege care s'au în legătură cu politica de ceteșărie și economică a cancelarului, că principele de Bismarck nu se gândescă cărit și de puțin a corespunde cu dorința exprimată în alegeri de majoritate populari germani și a chema un minister liberal. Suntem foarte veseli în afără cetații țării, că ni se păstrează pacea în înscute și înscute înscute. Ceteșărie cele ascite „discursul Tronului, nu putem ține tot astfel despoze pacea din între.

„Die Tribüne” se mărginește pentru moment a constata că Mesajul a anunțat readucerea tuturor proiectelor care au fost până acum obiectul conflictului.

„Vossische Zeitung” declară că primește cu bucurie dorința exprimată de împărat de a rădica pozițiunea locotenentilor și a înscute înscute a rizeșii populari; acestă a dorere și partidul liberal, totuși acestă din urmă nu poate garanta că se va putea ajuage la aceste scopuri pe căile recomandate de principele de Bismarck.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung” se îndărtațe a voit să lase în urmări un fapt semnificativ cu cel laș de Frederic Wilhelm III prin daclătura rizeșii. Din programa imperială se sime că întăritul însuși nu se mai gândescă a și ascute al însuși planurile, dar că este oiași ași constata voință, chiar și dacă acestă ar fi cea din urmă.

„Times” țiere că alăunite ascute ale discursului tronului german la arătat dela marile monarhi și Europei și la înscute rizeșii așezate sânt probabile a s'aruncate într'o direcțiune care este, spre a spune că e politica revoluționară și gală împroviză. În privința politicii interioare, „Times” crede că principele de Bismarck și va ascute ca oie se prej voință.

„Standard” relevază și pasagiul privitor la politica din afară și țiere că împăratul întrebăscinează mai mult ca de obținirea înscute asupra bunelor relațiilor dintre patri și promite Europei aproape o pace durabilă. Și „Standard” țiere că principele de Bismarck nu se va lăsa așa lesne ca să fu lăvins și va urma lupta.

Tot astfel se exprimă și celelalte țiere englese: pacea în afară vâblu în între.

Dela universitatea sâsească.

Sesimea din anul acesta a universității s'au deschis în 21 Noemvre. Omitile Wichter a salutat pe președintele școlii și a țiere înscute în care sprijinul pentru a rezolvi cu bun succese agendele prescrie de lege. La sfârșit a amintit în cuvinte de recunoștință trecerea din viață a diurnistului universității Thorwesten și a conceptiului Theodor de Bausmann. La înscute președintele adunarea se ridică de pe scaun pentru a da expozitiune regretului său asupra acestor pierdori.

După această s'a constituist biroul și comisiunea.

Membrul **Obert** află luora înscute că în literale de convocare la sfârșit se cuprinde o indicare despre sfera de competență a universității. Ascute o de prisos, pentru că Eccelesia Școlii ministrului nu are dreptul a tracta pe nice reprezentanți ai școlii, a tracta pe nice copiii de școlă.

Preșidul declară că trebuie se detragă oratorului cuvântul; nu va permite ca să se prescrie modul cum se va compună literile de convocare. După ce ministrul nu are îndărmanță nu a voit să se vatem pe nițmenea.

Cu această gediță s'au încheiat.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Dissertațiune.

Inviztorul și fașele de dezvoltare ale literaturii pedagogice cu privire la școala populară.

Omul, ființa cea mai sublimă a creațiunii, vine în lume într-o stare călăuzit, de neprefecție, încât dacă nu-l ar fi ajutat și grăbit de lipsă, se pierd sau ar deveni o ființă peșcarioasă. Dela naștere o începe o cale lungă și a nevoasă: calea dezvoltării fizice, intelectuale și morale. După-țeci de ani și mai bine s' trebuește pentru ca se dezvolta fizicește, ear' dezvoltarea sa spirituală cere mai o viață înțelegătoare, dacă voinșe a se apropia de perfecțiune și să devină un membru folositor în societatea omenească.

În primele faze ale dezvoltării sânt părinții aceia cari trebuește să se îngrijescă de copil, ear' mai târziu învățtorul.

Obiectul acestei disertațiuni va fi misiunea învățtorului ca educator al copiilor și apoi fașele literaturii pedagogice la diferitele popoare.

Serviciul cel mai însemnat cu poate să-l facă cineva omeniște, este creșterea, educarea omului. Și acest serviciu îl face învățtorul. Pentru a corespunde acestei chemări trebue că de frumoase pr afat de grele, învățtorul trebue să aibă o sumă mare de cunoștințe teoretice și practice, experiențe din viața practică, ca să poată crește elevii încredințați lui, cum se cuvine, se poată face dintrînși membri demni și folositori ai societății, în care mai târziu vor să trăiescă și să lucreze. Și câte greutăți! se pun învățtorului în calea aceasta spinoasă! El trebue să se lupte necontenit cu slăbiciunile înășute și înșuşite ale elevilor săi, trebue să deștepte în-țrîngeri simțimentele cele nobile, să stăpânească cele rele, să-l învețe a se deda la ordine și cumpăt, la muncă serioasă și viață onestă și morală. El cu un cuvânt trebue să-și învecosească instrucțiunea sa astfel încât scuturându-se fragele ale elevilor săi se poată dezvolta în armonie și conform chemării ce au de împlini în lume ca oameni.

Puterea unei națiuni e generațiunea ei viitoare. Neglijând creșterea acestei generațiuni națiunea rămâne ca o grădini necultivată pe care o copleșesc buruiana.

Deei învățtorului luând asupra sa o sarcină grea, o răspundere mare înaintea lui Dumnezeu și a oșmiorilor, este dator să procure toate cunoștințele, care i sânt necesar de lipsă.

Pentru a cunoaște mai bine calea cea adevărată pe care trebue să pășească învățtorul, este de lipsă ca să-și emnașcă diferitele direcțiuni, în care s' a dezvoltat învecământul până ași, folosul sau paguba ce a urmat din una sau altă direcțiune și a alege în fine pe baza rezultatelor adevărate direcțiune.

Înaintea de Christos educațiunea a fost națională, indivizii trășiau numai pentru națiunea, la care aparțineau. Omul avea valoare numai în raport cu națiunea, din care făcea parte. Exemple avem la Greci la Romani și la Judeii din vechime.

Creștinismul stabilește cu totul alte principii și prin aceasta dași educațiune o direcțiune nouă și deciziune-tor.

Pentru a arăta descrierea cea mare între educațiunea vechiă păgână și între cea creștină, vom lua dintre operele vechi pe Greci și pe Romani, cari prin superioritatea lor au cucerit odoinoară lumea întreagă.

Idăle cele mari despru fume, drept, nobil și bun le aflăm mai întâi în Elada cea veche. Grecii cei vechi au dezvoltat pe om deopotrivă spiritualicește și trupește. Ei au susținut cei dintâii că omul fără cultură intelectuală și morală e sclavul pașionilor. Dezvoltarea Grecilor în direcțiunea această a primit impetușivitatea prin luptele de emulațiune la jocurile lor naționale, olimpice, etc. Ne mărginim însă la partea instrucțiunii.

Socrate și Plato stabilesc o metodă, care este baza învățământului de azi: metoda înducătoare și heuristică. Socrate aduce obiectul pe străzile, îl analizează, poredca dela întreg la părți și astfel dezvoltă cu succes eminent facultățile spirituale ale scolarilor săi.

Dar lumea de atunci nu l-au prii ceput, au trebuit să treacă 17 veacur pentru ca Socrate, Plato și Aristotele să se înțeleși.

Aceste direcțiuni bune însă au făcut loc altora mai rele așa încât puțum să zicem: „Sellen kommt etwas Besseres nach“.

Trecând la Romani, acetia au fabricat mai multă însemnatate familiei decât dintruna un centru de educațiune. Manna a fost primul educator și tata primului învățtor al copilului său. Romanii prviau creșterea din punct de vedere practic, scopul educațiunii fiind de a crea dintrînși patricii și folositori. Din diversitatea modului de creștere se explică și contrastul dintre Greci și Romani. La Romani virtuțile principale erau: simplitatea, moderatiunea și iubirea de adevăr, cari au pus fundamentele împărăției lor universale. Romanii au fost cei dintâii cari au dat copilului voia de a-și alege cariera vieții.

Românii spănușu copilor lor la casă întâmpările și experiențele de prin rezboșie și prin acetia deșteptau înțrângri iubirea de patriă, puneau pe copiii la masă, pentru a-i deda la ordine și cumpăt. Ei au înșufinat cele dintâii școli cu obligatiune ca copiii să cerceteze școala începând cu anul al 7-lea. Clasiul cucerit Cicero stabilește o regulă pentru învățtorul când ține: învățtorul să fie drept în asprime și în blăndețe. Nu e de lipsă a mai cita acetarese clasice ce s' au dezvoltat cu acest metod de creștere la Romani, ele nu sânt prea cunoscute din istorie.

Vom trece acum la o direcțiune nouă, care se numește perioada educațiunii umane. Aceasta începe dela Cristos și sfârșește cu Reformațiunea.

Creștinismul cu doctrinele său pune cu totul alte temelii dezvoltării omenești. Omul începe a pricepe că oamenii sânt egali între sine, fiind fi de o singură înălțate, Dumnezeu. Fiți deoseviriți precum și tatăl nostru creștiniștii astăzi. Aceasta deșia a destăvăniul rumpu cu trecutul pe terenul educațiunii.

Primirea creștinismului era condiționată de botex și de cunoașterea învățtorilor creștinesci. Comunicarea acestor învățtorii a adus cu sine înăștirea de catechumeni, cateheți, cu alte cuvinte „instrucțiunea pregătitoare pentru creștinism“. Acestă direcțiune a fost unilaterală, adică omenii învețau numai înecuri biricescilor ear' cetinții și scrisul se învețu numai în școalele din Edessa și Alexandria. Mai târziu s' au stins și acetse școli și instrucțiunea s' a redus la monastiri. Până la anul 1000 d. Chr. nu s' a făcut nimic pentru învecământ, și dacă totuși mai vedem vreo o călăuză literară în învecământ, ea aparține lui Cristostom, Vasiliu cel Mare, și a. ș. a. Aceasta s' explică prin împingurața că ei au învețat ca tineri în școala păgâne. (Va urma.)

Bibliografie.

Calinescu Pr. St., Invatatura elementara despre dogma bisericii ortodoxe. Editiunea II a. Bucuresti 1881. Kretzschmar Nicolas, Dr. med., Anatomia descriptivă, Vol. II, part. I. Bucuresti 1881. Eleutherescu I. C., Didactica noștră - Studiu comparativ asupra tractatelor lor raport cu cele străine. Bucuresti 1881. Statistica publică din România pe anul 1875. (Publicată de oficiul central de statistica). Bucuresti, 1881. Statistica din România. Mișcarea populațiunii pe anul 1877 după registrele stărei civile. (Publicație oficiului central de statistica). Bucuresti 1881. Petru-Petraru, Studiu din economia noastră. Despre bănci, operațiunile lor, despre efecte și despre burse. Sibiu 1881. Nova Bibliotheca Vaticana. Colectiune de novele și romanuri. Seria I. brojura 3. Dragoș 1881. Bajorianu I. M., Zăpăci. Campănească satiră. Bucuresti 1881.

Bursa de Vienna și Praga.

Table with 3 columns: Item, Vienna, Praga. Lists various goods and their prices in both cities.

Bursa de Bucuresti.

Table with 3 columns: Item, Price, %/100. Lists various goods and their market prices.

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post profesor al gimnaziului public român gr. din Brad, comitatul Hunedoara, se scrie concușiu cu terminul până în 21 Noemvre st. v. a. c. Salariul împreună cu acest post e 600 fl. v. a. solviți din fondul gimnazial în rate lunare; ear' după un servii de 10 ani se mai adaugă 100 fl. Dela concușiu se recere, să fie acultat și terminat cursul filosofic și filologic cu succes bun, la vreo o universitate. Concureșiu au a-și îndrepta peștinile bine instruite la subsemnata oficiu protoprezbitală, ca prezidinte al Reprezentanței gimnaziale. Din ședința comitetului reprezentanței gimnaziale, ținută în 28 Octomvre st. v. 1881. Brad, 29 Octomvre, 1881. Georgiu Parau m. p., adm. protoprezbital.

Large advertisement for 'Audiți, vedeți și mirați-veți!' featuring a list of goods and prices, including various types of sugar, coffee, and other commodities. Includes a small illustration of a person.